

[Inger Gautier Schmit.]

et Resultat, som kan blive til meget betydelig Gavn for alle de Børn, der er født uden for Ægteskabet, et Resultat, hvorigennem man fra Samfundets Side prøver at gøre noget af den Uret god igen, som nu bliver øvet.

C. J. F. Sven: Da det Kompleks af Lovforslag, der her er til Behandling, blev fremsat i forrige Rigsdagssamling og dør undergivet en Behandling i dette høje Ting, blev der fra vor Side fremsat en Række Udtalelser, som jeg i det store og hele ganske skal henholde mig til. Hovedspørgsmaalet i det foreliggende Lovkompleks er i Virkeligheden dette, om Børn født uden for Ægteskab skal have Arveret som Ægteskabsbørn, eller de ikke skal have det. Uanset den paa Forhaand naturlige Sympati, som man maa nære, og som vi fra vor Side ogsaa nærer, over for de Børn, som er født uden for Ægteskab, og som meget ofte har særdeles haarde Vilkaar, mener vi, at de Konsekvenser, der vilde flyde af at give disse Børn Arveret paa lige Linie med Ægteskabsbørn, vilde være alt for farlige, ikke mindst for Ægteskabet, hvis Beskyttelse og Bevarelse vi fra vor Side maa sætte al Kraft ind paa. Stillet over for denne Afvejelse: paa den ene Side Hensynet til de Børn, der er født uden for Ægteskab, og paa den anden Side Hensynet til Ægteskabet og de i dette fødte Børn, mener vi altsaa at maatte lade det sidste Hensyn faa Fortrinsretten. Vort Standpunkt blev under Behandlingen i sidste Rigsdagssamling meget udførligt udviklet, og det blev gjort paa en saadan Maade at jeg ikke mægter at gøre det bedre. Det var i Virkeligheden, set ganske upartisk, en fortrinlig Maade, der blev argumenteret paa ud fra det paagældende Standpunkt. Jeg skal derfor, for saa vidt angaar dette Spørgsmaal, henvise til de da fremsatte Udtalelser.

Jeg tror, man tillægger det Spørgsmaal alt, alt for stor Betydning, om man skal give disse uden for Ægteskab fødte Børn en lovbestemt Arveret eller ikke. Min Erfaring er den, at Arv i mangfoldige Tilfælde ikke bringer nogen sand Lykke, og i hvert Tilfælde er en Tvangsarv som den, der er Tale om her, mange Gange af det onde. Rent personlig er jeg imod Tvangsarv overhovedet, idet jeg mener, at det bør være overladt til Arveladeren fuldstændig frit at bestemme, hvorledes der skal forholdes med hans Bo, naar han engang er død. For mit personlige Vedkommende vilde jeg derfor ikke have noget imod, at hele

Stridsspørgsmaalet om, hvorvidt de uden for Ægteskab fødte Børn skal have en Arveret paa lige Linie med Ægteskabsbørn, blev fjernet derved, at man ophævede al Tvangsarv, saaledes at det stod Fædrene og Mødrene frit for at bestemme, om deres Børn skulde have noget, og hvor meget de skulde have. Tvangsarv er efter mit Skøn ikke noget Gode. Det virker alt for ofte til virkelig Skade for de paagældende i Stedet for, at det, som det jo dog har været Tanken, skulde være til Gavn for dem.

Der er i Dag af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard, fremført en ny Række Argumenter for at give disse Børn født uden for Ægteskab en Arveret. Jeg maa beundre og anerkende det store Arbejde, som den ærede Ordfører har lagt i den Tale, der blev holdt, men samtidig med, at jeg anerkender dette, maa jeg sige, at jeg synes ikke, denne Tale virkede overbevisende, og den kunde heller ikke ventes at ville virke særlig overbevisende. Hvad enten man kører op med Struensee — Gud bevares, al Respekt for Struensee —, med en Kyrkoherde fra Sverige, med Hostrup eller med Overbye og en hel Masse brave Mænd og Kvinder, synes jeg ikke, at det er Argumenter, der batter, i hvert Tilfælde ikke over for den sunde og jævne Betragtning, som den sidste ærede Taler gjorde gældende: at i Virkeligheden er der ikke længere knyttet den Infami til et uægte Barn, som der maaske var for en Menneskealder siden. Vi tager jo nu heldigvis langt mere fornuftigt og forstaaende paa den Slags Forhold og udpeger ikke paa Forhaand et saadant ulykkeligt Barn, som skulde bære Fædrenes Synder og ses ned paa. Jeg tror, man dør ganske overdriber Stillingen. Noget andet er selvfølgelig, at de uden for Ægteskab fødte Børn rent økonomisk kan være daarligere stillet, og dør er vi fra vor Side ligesom den sidste ærede Taler fuldt villige til at gaa ind i et Arbejde for at faa skabt saa gode Vilkaar for disse Børn, som det under de foreliggende Omstændigheder er muligt.

Som det allerede er omtalt, er der i det nu forelagte Kompleks af Lovforslag vedrørende Børn i og uden for Ægteskab indført visse Ændringer i Forhold til det tidligere Forslag, og jeg skal ogsaa for mit Vedkommende anerkende, at den højtærede Justitsminister paa en Række Punkter har søgt at imødekomme de Henstillinger og Indvendinger, der er gjort bl. a. fra mit Partis Side, ved at stille Ændringsforslag. Men samtidig er der jo saa kommet Ændrin-